

Gang for alle, det vil sige med andre Ord, nedfat den til mindre end $\frac{1}{3}$ af det, den var efter det oprindelige Forslag. Selv om man vil se bort fra Nødvendigheden af at opsamle et Reservecapital, kan det dog blive mere end tvivlsomt, om der saa bliver noget tilstrækkeligt til at dække Administrationsudgifterne med. $\frac{1}{16}$ pCt. aarlig vil bethede for de første 5 Mill. — og flere er man jo ikke vis paa at saa som Interessenter; thi den skal jo aabnes, saa snart 5 Mill. ere anmeldte, og der er ingen, der kan vde nogen Sikkerhed for, at der nogen Stund kommer flere — altsaa $\frac{1}{16}$ pCt. af disse 5 Millioner Kr. vil dog give en Hjælp til Administrationen af 3,125 Kr. aarlig, hvorimod $\frac{1}{2}$ pCt. af Kapitalen, altsaa af 5 Millioner, jo ikke vil være mere end stakkels 25,000 Kr., og Renten af disse stakkels 25,000 Kr. bliver kun 1,000 Kr. aarlig. Tror det ærede Medlem, at det er menneskeligt muligt at sikre Administrationen af Banken for den Pris? Jeg anser det for fuldstændig umuligt. Nu har jeg ikke overset den Forigtighed, der er iagttaget, at Staten saa skal tilflyde forskudsvis, hvad der kommer til at mangle, men jeg tror dog egentlig ikke, at de Herrer kunne vente, at Finansministeren gaar ind paa den Historie, naar man ikke kan vente, at dette Forstud bliver tilbagebetalt; thi det vilde jo kun være en Omfremstilling for, at Staten overhovedet skal betale Administrationen. Saa vilde det jo være en nem Maade at saa højnet et bestemt Papirs Kurs paa, naar en Udgift, som ellers al Tid er knyttet til den Slags Institutioner, uden videre lægges over paa Staten, i saa Tilfælde kan man ganske rolig sige, at derved stiger Kursen med det femogtyvedobbelte af det Beløb, som man lægger over paa Staten. Det kan dog vel alligevel ikke være de Herrer's Mening, at man skal søge at højne Kursen paa Kredittforeningspapirer derved, at man lader Staten betale en Del af Administrationen, for at ikke Administrationsstilfuddet skal komme til at tynge paa Papirerne; det kan dog umulig være Meningen. Jeg gør kun opmærksom paa, at der efter Lovforslaget aldeles ingen Garanti er for, at dette Forstud af Statskassen i Virkeligheden bliver tilbagebetalt, tværtimod, Statskassen vil i det væsentlige, Aar efter Aar, komme til at betale Administrationsudgifterne for denne Bank; thi saa meget er ganske klart, at dersom Renten af $\frac{1}{2}$ pCt. af Kapitalen ikke kan dække Administrationen, saa er der meget lidet betryggende i, at denne Sum kan dække Administrationsudgifterne i et Par Aar, thi Folgen deraf vil kun være, at Statskassen

saa senere maa bidrage saa meget mere dertil. Dersom Meningen virkelig skal være den, at der ikke skal opsamles noget Reservecapital — jeg anser det for temmelig indlysende, at der ikke vil blive Tale om det — men at der kun skal ydes det fornødne til Administrationen, saa forekommer det mig, at det var en langt simplere Maade, at Administrationen Aar efter Aar blev repareret paa de virkelig tilstedeværende Interessenter; det er en meget flere Maade for Statskassen at undgaa at betale, hvad der ikke kommer den ved, og for Kredittforeningerne at blive vis paa, at de til enhver Tid kunne klare de Forpligtelser, der paahvile dem og klare Administrationsudgifterne. Jeg tror, det vil være lige behageligt for alle Parter at saa en ren og klar Bestemmelse i saa Henseende. — Jeg har med Forsæt forbigaaet at udtale mig nærmere om Bankraadet og dets Sammensætning, fordi det forekommer mig, at man ikke kan have nogen fuldt begrundet Mening om, hvorledes Bankraadet bør sammensættes, før det foreligger med større Klarhed, hvad Bankraadet egentlig skal bestille, hvad dets Funktion skal være. Jeg ved meget godt, at der er en Hovedfunktion for dette Bankraad, der endda ligger forud for, at selve Banken bliver til, og det er den Funktion at gøre Forslag til Statutterne, det skal i hvert Fald gøres, altsaa man kan godt komme til at opleve, at Bankraadet udarbejder Forslag til Statutter, og at disse blive vedtagne, uden at der bliver nogen videre Brug for dem. — De Vilkaar, der ere indsatte i Uendlingsforslag Nr. 23, vedkomme i den Grad Indenrigsministeren, at jeg uødig vil udtale mig om dem, og jeg antager heller ikke, at det er noget af, hvad man vil falde Kernepunkterne i Loven, saa at det vel ikke har nogen særlig Betydning, om Regeringen kommer til at udtale sig derom nu. Men jeg vil til Slutning dog gøre en Hensigt til det ærede Udvalg, og det er den, om der dog ikke kunde være Anledning til at foretage Forandring i Lovforslagets § 4 — den er jo mærkkelig nok gaaet Ram forbi i den hele lange Række af Uendlingsforslag. § 4 bestemmer nemlig, at „Banken begynder sin Virksomhed, naar en eller flere Kredittforeninger o. l. have anmeldt at ville indtræde som Interessenter, og det sammentagne Beløb af de af Foreningerne fremsatte Begæringer om Laan udgør mindst 5 Mill. Kr.“ For mig vilde det være om trent noget, som kunde betegnes som en Standale, om man kom til at oprette en Hypotekbank, hvis Virksomhed begyndte med 5 Millioner Kr. og ikke kom til at strække